

GLUCHOWSKI RODZIEWICZ SIEMIĄTKOWSKI ZWARA I PARTNERZY

Prof. nadzw. dr habil. Aleksander Kappes, adwokat

Prof. nadzw. dr habil. Tomasz Siemiątkowski, adwokat

Dr Jacek Skrzydło, adwokat

WNIOSKI

wynikające z

OPINII PRAWNEJ

z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie zgodności z Konstytucją niektórych rozwiązań zawartych w projekcie ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych¹.

1.Art. 3 w zw. z art. 4 projektu ustawy jest niezgodny z art. 68 ust. 2 Konstytucji RP.

Obowiązek zapewnienia wystarczających środków na realizację konstytucyjnych zadań w zakresie zapewniania dostępu do służby zdrowia powinien ponieść w całości system finansów publicznych. W tym przypadku nie jest dopuszczalna jakakolwiek formuła „współodpowiedzialności” lecz formuła wyłącznej odpowiedzialności tego systemu.

Skoro źródłem finansowania wydatków na opiekę zdrowotną mają być środki publiczne, niedopuszczalne konstytucyjnie jest tworzenie mechanizmu takiego jak w art. 4

---

¹ Druk nr 3491; ocenie poddano projekt w wersji po sprawozdaniu podkomisji nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych; źródło: www.sejm.gov.pl

3. Art. 4 projektu ustawy jest niezgodny z art. 64 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Nieznany z góry i niemożliwy do określenia rozmiar, sposób, zakres, treść i konsekwencje nałożonego obowiązku pozwalają na przyjęcie, że działanie zaskarżonego przepisu można uznać za „ingerencję” w rozumieniu art. 31 ust. 3 Konstytucji konstytucyjnego prawa własności przedsiębiorców uczestniczących w systemie refundacji. Ingerencja ta polega na wadliwym uregulowaniu zasad odprowadzania daniny kosztem własnego majątku. Już sama konstrukcja daniny, polegająca na przerzuceniu konstytucyjnych obowiązków państwa na podmioty niepaństwowe jest nieprawidłowa w kontekście zasady powszechności danin publicznych oraz zasady odpowiedzialności władz publicznych za realizację zadań publicznych w zakresie zapewniania dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej. Ingerencja ta nie spełnia warunków wynikających z tzw. klauzul limitacyjnych zawartych w art. 31 ust. 3 i w art. 64 ust. 3 Konstytucji.

Projekt z jednej strony przyznaje określone uprawnienie, z drugiej zaś je ogranicza ze skutkiem wstecz od chwili ziszczenia się przesłanki przekroczenia określonego poziomu wydatków w strukturze budżetu Narodowego Funduszu Zdrowia. Tego rodzaju zabieg legislacyjny nie daje się pogodzić z zasadą ochrony praw nabytych.

4. Art. 11 projektu ustawy jest niezgodny z art. 64 w zw. z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Podatnik dokonując sprzedaży refundowanego leku zobowiązany jest do rozpoznania obowiązku podatkowego z tego tytułu i do zapłacenia (po pomniejszeniu o koszty uzyskania przychodów) należnego podatku dochodowego. Obciążenie podatnika obowiązkiem wpłaty 3% wartości zrefundowanego leku bez możliwości jej zaliczenia w ciężar kosztów uzyskania przychodów powoduje, że uszczuplony w nieuprawniony sposób zostaje dochód netto podatnika. Rozwiązanie takie, jako nie mające jakiegokolwiek uzasadnienia i rażąco sprzeczne z zasadami konstruowania podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym należy ocenić jako niezgodne z art. 64 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji jako godzące w istotę prawa własności. Jeżeli podstawą obliczania daniny nie jest dochód rozumiany jako nadwyżka przychodu nad kosztami jego uzyskania lecz przychód ze sprzedaży leku, to w sytuacji niższej rentowności danego przedsiębiorcy dojść może do uszczuplenia jego dochodu w stopniu równoznacznym pozbawieniem tego dochodu w całości lub w znacznej części. W skrajnych przypadkach danina ta może wygenerować nawet stratę, tym bardziej, że z arbitralnych względów jej wartość została wyłączona z kosztów uzyskania przychodów. W